

let zanemarjenih domačih tal. Vladna sapa i do sedaj še ni bila nikdar posebno prijazna, in prete ji brezštevlni sovražniki od znotraj in od zunaj v pravih zarotah, ki se zovejo nemški „Schulverein“, „Lega nazionala“, „Südmark“, „Gustav-Adolf Verein“ i. t. d., ki ne poznajo nobene pravice, nobene v nje korist dane postave. In zaščitnika nima druzega kot še vedno prepričlo število požrtvovalnih slovenskih rodoljubov. In to malo število naj se zdaj še cepi in namesto da bi združilo vse svoje moči v brambo napadene narodnosti ter zjedinjene postavilo proti sovražnikom, naj se kolje med seboj in v bratomornem boji potroši in uniči svoje najboljše moči in s tem olajša delo sovražnikom, da nam bodo brez velicnih naporov, smejoči se naši nespameti, trgali kos za kosom od našega narodnega telesa?

Na tem smo zdaj. Ali hočemo naprej tako? Ali nam ne veva pamet in sveta dolžnost, ki jo imamo do vere in narodnosti, da obstanemo, obrnemo ter se spet združimo, ker edino le naše združene moči bodo kolikor toliko kos nevarnostim, ki obdajajo naš narod v narodnem in verskem oziru od vseh strani. Sapienti sat!

S tem sklepamo, za zdaj te razprave o našem domačem prepiru z iskreno prošnjo in željo, naj večni Bog, ki je sebi pridržal sodbo in maščevanje, potolaži naše strasti in naj blagoslovi delo vsakega od nas, namenjeno miru in spravi v prid in prosep najdražih naših, svetinj, vere in narodnosti.

Politični pregled.

Domače dežele.

Presvetli cesar je vzprejel dne 5. t. m. Dunajskega župara Prixa in se mu zahvalil za pristrčni vzprejem ob povratku na Dunaj.

Vse časopisje pripisuje zdaj, ko se je povrnil presvetli cesar v svojo prestolnico, njegovemu potovanju po Češkem eminentno važen pomen ter pravi, da je hotel javno dokazati, koliko mu je do mira med obema narodnostima na Češkem. Da mu je do tega mnogo, razvidno je tudi iz pisma, katero je poslal te dni češkemu namestniku grofu Thunu in se v njem najpristrčneje zahvaljuje za odkritosrčne dokaze udanosti in zvestobe, o katerih se je prepričal sam osebno. Na konci tega pisma izraža presvetli cesar željo, da bi bili še nadalje obe narodnosti tako složni, kakor sta bili ob njegovem vzprejemu. Kdo bi ne verjel, da je vladarju veliko do tega, da se sporazumejo Čehi in Nemci, ker je prepir med njimi očitno le na kvar posameznikom in celi kraljevini. Ali da se dožene to sporazumljenje, treba je, da se postavijo Nemci na stališče cesarjevo ter da ne žele, da se enim dovoli vse, kar hočejo, drugim pa odreka to, kar jim gre po pravici. Nemci treba, da se postavijo na stališče ravnopravnosti, treba, da spoznajo, da se dandanes radovoljno ne da tlačiti več nobeden narod ter da je Čehom najmanj treba nemškega jerobstva, kar je pokazala naj-

sijajneje ravno letošnja češka razstava v Pragi. Ali da bi sedanji kolovodje čeških Nemcev, kakor Plener, Chlumetzky to spoznali, je skoraj neverjetno. Dal Bog, da bi nemški narod spoznal, da sedanja politika njegovih kolovodij ni prava, ter si izbral drugih trezno mislečih ljudi, ki so popolnoma preverjeni, da je vse „humbug“, kar se govori in piše danes o nevarnosti, ki preti avstrijskim Nemcem od Slovanov, ampak da zahtevajo Slovani le svoje, kar jim treba tudi dati, ker nima nihče pravice do tujega — potem bode šele mir.

V Libercah so pretepali tisti dan, ko je bil presvetli cesar tam, nemški turnarji češke kmete pred obličjem samega cesarja in tako blizu njegovega voza, da je predobri vladar očitno pokazal svojo nejevoljo.

Cesarski namestnik češki grof Thun je razpisal 10.000 gold. kot dar onemu, ki bi zasledil ali naznanil tistega, ki je položil bombe pri Rosenthalu. Baron Leitenberg je k temu še dodal 2000 gld. iz lastnega žepa.

V zadnji števiki našega lista smo poročali, da se bode povečala naša stalna vojska ter da je bilo to skleneno pri zadnjih skupnih ministerskih konferencah. „Politik“ pa piše prav za gotovo, da ni ta vest resnična ter da se bode število stalnih vojakov edino le povišalo pri novo ustanovljenem 15. polku dragoncev morebiti za kakih sto mož.

V Melku so blagoslovili dne 4. t. m. spomenik, katerega je dal napraviti car na čast vojakom ruskim, ki so tam padli leta 1805. Svètnik ruskega poslanstva se je zahvalil mestu, ker je prevzelo v svoje varstvo grobove, vojaški attachè Žujev pa v imenu ruske vojske zastopnikom avstroogerske vojske, ki so bili navzoči pri tej slavnosti. Generalni major Beck je odgovoril, da avstro-ogerska vojska goji prijateljske čute do hrabrih zaveznikov iz leta 1805.

Ogrski finančni minister je predložil ogrskemu državnemu zboru državni proračun za leto 1892. Da je prebitek 12 tisoč in nekaj stotic jako neznamen pri proračunu, ki šteje na sto in sto milijonov stroškov in dohodkov, je res, ali pri sedanjih slabih časih zadovoljen mora biti človek, da le izhaja ter da ne rine v dolg. Tudi en sam krajcar prebitka — samo deficita ne!

Ogrski parlament se je formalno odprl dne 3. t. m., redne seje pa se bodo šele začele. Tudi to zasedanje ogrskega parlamenta bode ne le samo živahno, marveč celo burno. Nekateri listi so celo poročali, da se hoče skrajna opozicija tudi pri posvetovanji o proračunu posluževati obstrukcijskih sredstev, kar ni sicer verjetno, ker tega pač ne bo storil noben količkaj razsoden politik, posebno pa ne madjarski. Te dni sta se pripeljala na Dunaj ogrska ministra Szapary in Szöegyen.

Vnanje države.

Rusija. Ruski minister za zunanje reči Giers je bival zadnji čas nekaj dni na Italijanskem. To priliko je porabilo italijansko časopisje, da je pisalo o prijaznih in srčnih odnošajih med Italijo in Rusko. No rusko ča-